

ואוכל אותו, ולא אוהו בשאר הקרבנות. וזהו לבדו, שלא ישפתף אחר עמו לאכל בו.

הוא נהנה בתוך סעודת המלך בחלק זה, ועל זה שמת, ונפרד מישראל ולא מקטרג עליהם. ואם לא שהיה מעוט הלבנה, לא היו נותנים לו בסעודת המלך כלום. וכי במעוט הלבנה מה היה עושה? אלא כדי שיתקרב ויניק ויקח כח לעמו מתוך צד שמאל של הלבנה, ויתחזק בו. ובשעיר זה נפרד מהכל ונהנה בזה. ומשום שהקדוש ברוך הוא המעיט לה ללבנה, מקריבים לו לזה השעיר, כדי שיפרד ממנו ולא יתקרב למקדש. ועל זה שנינו, הביאו עלי כפרה. עלי - בגלל, שהמעטתי אותה. בגלל סבה שלי אתם צריכים זה.

רעיא מהימנא

ובראשי חדשיכם (במדבר כח) - הם יעקב ויוסף. (בראשית לו) אלה תלדות יעקב יוסף, שמתחדשים על הלבנה. מצינו בספרו של חנוך שאמר, כמו שבראש חדש, שנטהרת הלבנה להתקרב בבעלה, צריך לתת לצד האחר חלק אחד באותו מין שלה - אף כף גם כן צריכה האשה בשעה שנטהרת להתקרב בבעלה לתת חלק אחד לצד האחר באותו מין שלו.

ומהו? אותו חלק הצפרנים בכללונף שלהם. ומעט משערות הראש, כיון שצריך לסרק ראשה, ולכרף אותם זה בזה, ולא ילף אחריה אותו צד הרע להרע לה, ויפרד ממנה בכל הצדדים. ומה תעשה מאותו שער וצפרנים? לאחר שתכרף אותם כאחד, צריך להניח אותם במקום שלא עוברים שם בני אדם, או בתוך חורים פתוחים של החצר, ויגנו אותם שם.

קרבנין. ודא איהו לחודיה, דלא אשפתף אחרא עמיה למיכל ביה.

איהו אתהני בגו סעודתא דמלכא בחולקא דא, ועל דא חדי, ואתפרש מישראל, ולא מקטרגא עלייהו. ואי לאו דהוה מיעוטא דסיהרא, לא הוה יתבי ליה בסעודתא דמלכא כלום. וכי במיעוטא דסיהרא מאי קא עביד. אלא בגין דקריב ויניק, ונטיל חילא לעמיה, מגו סטר שמאלא דסיהרא, ואתתקף ביה. ובשעיר דא אתפרש מפלא, ואתהני בהאי. ובגין דקודשא בריך הוא אזעיר לה לסיהרא, מקרבין ליה להאי שעיר, בגין דיתפרש מנה, ולא יתקריב למקדשא. ועל דא תנינן, הביאו עלי כפרה. עלי: בגיני, דאזעירת לה, בגין סבת דיילי אתון צריכין דא.

רעיא מהימנא

ובראשי חדשיכם, (במדבר כח) אינון יעקב ויוסף. (בראשית לו) אלה תלדות יעקב יוסף, דמתחדתי על סיהרא. אשפתף בספרא דחנוך דאמר, כמה דבראש חדש, דאתדפיאת סיהרא לאתקרבא בבעלה, אצטריך למיהב לסטרא אתרא חולקא חדא, בהווא זינא דילה. אוף הכי נמי אצטריכת לאתמא, בשעתא דאתדפיאת לאתקרבא בבעלה, למיהב חולקא חדא לסטרא אחרא, בהווא זינא דילה.

ומאן איהו. ההוא חולקא טופרהא בטנופא דלהון. וזעיר מריש דשערא, בגין דבעי לאסרקא רישא, ולאכרבא לון דא בדא, ולא יזיל אבתרה ההוא סטרא בישא, לאבאשא לה, ואתפרש מנה בכל סטריין. ומה תעביד, מההוא שערא וטופריין. לבתר דתכריף לון כחדא, אצטריך לאנחא לון באתר דלא עבריין תמן בני נשא, או בגו חוריין תתאין דחצרא, ותגניז לון תמן.